

Služba potřebným

Texty na tento týden

L 5,17–26; J 5,1–9; Dt 10,19; Lv 23,22; Mt 25,34–40; J 15,13

Základní verš

„Král odpoví a řekne jim: Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ (Mt 25,40)

Text L 5,17–26 je výbornou ilustrací, jak Bůh pomáhá těm, kdo jsou v nouzi. Někdy Bůh používá druhé, aby pomohl nám, jindy naopak vede nás, abychom pomohli druhým. Pomáhat může být náročné, ale přináší velkou odměnu. Tím, že pomáháme potřebným, sloužíme podobně, jako sloužil Ježíš Kristus. Někdy je snadné rozpoznat, kdo a jakou pomoc potřebuje, jindy je to obtížné. Ať je situace jakákoli, jsme povoláni být Božími pomocníky všem lidem v problémech, bez ohledu na jejich původ.

Bible nás povzbuzuje, abychom se snažili přiblížit i k lidem, kteří nám dosud byli cizí, a získávali si jejich důvěru. Můžeme tak lépe poznat způsob, jak konkrétně jim pomoci najít Ježíše.

V lekci na tento týden naše téma „Služba potřebným“ ukazuje, že Bůh má plán, jak oslovit lidi v nesnázích. Jejich potřeby mohou být různé: tělesné, emocionální, finanční nebo dokonce sociální, to když jsou svým okolím – rodinou nebo komunitou – odmítáni. Ať jsou konkrétní potřeby člověka jakékoli, musíme být připraveni udělat, co je v našich silách a co mu opravdu pomůže. Jedná se o důležitou součást toho, co znamená být křesťanem a být věrný Božímu povolání.

Osnova lekce

Ve světle několika evangelijních příběhů, v nichž Ježíš s úpřímným zájmem pomáhal těm, kteří byli v těžké, až bezvýchodné situaci, se budeme zamýšlet nad tím, jak můžeme i my, jako Kristovi následovníci, naplňovat s láskou potřeby těch, kteří žijí kolem nás.

- L 5,17–26: Přednost „přinášet“ potřebné ke Kristu (neděle)
- Mk 1,3–28; J 5,1–9: Ježíšův způsob pomoci – 5 kroků (pondělí)
- Mt 2,13.14; Dt 10,19: Pomoc cizincům, běžencům, imigrantům (úterý)
- L 4,18.19: Pomoc lidem různě zraněným (středa)
- J 15,12–14: Láska k druhým podle Ježíšova vzoru (čtvrtek)

VÍRA PŘÁTEL

¹⁷Jednoho dne [Ježíš] učil a kolem seděli farizeové a učitelé Zákona, kteří se sešli ze všech galilejských a judských vesnic i z Jeruzaléma. Moc Páně byla s ním, aby uzdravoval. ¹⁸A hle, muži nesli na nosítkách člověka, který byl ochrnutý, a snažili se ho vnést dovnitř a položit před něj. ¹⁹Když viděli, že ho nepronesou zástupem, vystoupili na střechu, udělali otvor v dlaždicích a spustili ochrnutého i s lůžkem přímo před Ježíše. ²⁰Když viděl jejich víru, řekl tomu člověku: „Tvé hříchy jsou ti odpuštěny.“ (L 5,17–20)

Osobní studium

Působivý příběh popisovaný Lukášem nám odhaluje, co všechno museli udělat muži – přátelé, aby se jim podařilo přinést až k Ježíši člověka, který potřeboval pomoc. Celá událost nám pomáhá si uvědomit, že služba potřebným někdy vyžaduje velké úsilí.

Přečti si text L 5,17–26 (viz také Mt 9,1–8; Mk 2,3–12). Jaké poučení si můžeme vzít z tohoto příběhu o službě?

Tím, že chromého přinesli k Ježíši, převzali tito muži zodpovědnost za péči o svého přítele. Bůh nás volá, abychom byli jako přátelé tohoto muže – abychom přiváděli (a někdy doslova přinášeli) potřebné k Ježíši Kristu. Tato práce vyžaduje víru, činnost, trpělivost a – je-li to nutné – i otevřenost pro nekonvenční řešení. Muži šli za Ježíšem, ale narazili na překážky. Nemohli donést svého bezmocného přítele k Ježíši tradiční cestou. Přesto se nevzdali. Našli inovativní způsob, jak dostat muže až k Ježíši. Rozebrali střechu a spustili svého přítele z vrchního patra přímo před Ježíšem! A podle Lukášova záznamu se Ježíši jejich jednání zalíbilo (viz L 5,20).

Ježíš si přeje, abychom k němu přiváděli své přátele, kteří potřebují pomoc. Bible mluví o Ježíši jako o velkém Lékaři, který touží odpustit trpícím a uzdravit je, ať je to kdokoli.

Ellen Whiteová nás vyzývá, abychom pomáhali bezmocným: „Nečekejte, až vás někdo upozorní na vaši povinnost. Otevřete oči a porozhlédněte se, kdo je kolem vás. Seznamte se s bezmocnými, utrápenými a potřebnými.“

Neskrývejte se před nimi a nepřehlížejte jejich potřeby. Kdo přináší důkazy o své pravé a čisté zbožnosti [(Jk 1,27)]? Kdo touží udělat všechno, co je v jeho silách, aby pomohl při uskutečňování velkého plánu spasení?“ (2T 29)

Sám Ježíš ukazuje, jak můžeme pomoci potřebným. Vyzývá nás, abychom dělali totéž. Nejprve se staňme jejich přáteli, pak zjistíme, jaké mají potřeby, a nakonec je přivedme k Ježíši, který jediný jim může pomoci. Takto jednali i muži z našeho příběhu. Podobně se musíme zachovat v jakékoli situaci, ve které se ocitneme. Pomozme vést lidi k tomu jedinému, kdo je může opravdu zachránit – k Ježíši Kristu.

Aplikace

Kdo ve tvém okolí potřebuje právě teď pomoc? Co pro něj uděláš?

JEŽÍŠŮV ZPŮSOB POMOCI

²³V jejich synagóze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Ten vykřikl: ²⁴„Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi. Jsi Svatý Boží.“ ²⁵Ale Ježíš mu pohrozil: „Umlkni a vyjdi z něho!“ ²⁶Nečistý duch jím zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. ²⁷Všichni uzaslí a jeden druhého se ptali: „Co to je? Nové učení plné moci – i nečistým duchům přikáže, a poslechnou ho.“ ²⁸A pověst o něm se rychle roznesla všude po celé galilejské krajině. (Mk 1,23–28)

Osobní studium

Co nás učí následující příběhy o službě potřebným?

J 5,1–9

Mk 1,23–28

Ellen G. Whiteová popisuje pětistupňový proces Ježíšova způsobu služby: „Skutečný úspěch při styku s lidmi může přinést jen Kristova metoda. Spasitel se stýkal s lidmi jako ten, kdo chce jejich dobro. Projevoval jim soucit, sloužil jejich potřebám a získával si jejich důvěru. Pak je vyzval: ‚Následujte mne.‘“ (MH 143; ŽNP 67)

- 1) *Setkávejme se s potřebnými*, věnujme čas jejich poznávání a s úmyslem jim pomoci citlivě vnímejme, co vlastně potřebují. Podívejte se, co udělal Ježíš pro ochrnutého u rybníka Bethesda. Ježíš přišel právě tam, kde bylo „množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých“ (J 5,3).
- 2) *Projevme soucit*. To může být v některých případech náročné. Lidé jsou přirozeně nedůvěřiví. Stává se dokonce, že

někdo zneužije soucit jako prostředek k získání důvěry člověka, kterého později zneužije nebo podvede. Přesto nás Bůh vyzývá, abychom projevili soucit bez očekávání, že za to dostaneme nějakou odměnu.

- 3) *Služme*. To zahrnuje více než jen slova. Je důležité jednat. Jen tak můžeme skutečně naplnit potřeby přítele nebo dříve neznámého člověka. Ježíš mluvil s ochrnutým, zeptal se, co chce, a pak v jeho prospěch udělal zázrak. V příběhu o muži posedlém „nečistým duchem“ Ježíš převzal úplnou kontrolu nad situací a udělal pro bezmocného člověka to, co on sám pro sebe udělat nemohl.
- 4) *Získejme důvěru*. Díky službě a pomoci se lidé naučí nám důvěřovat. Budeme-li pro ně důvěryhodní, budou ochotní a otevření poslouchat i naše vyprávění o Ježíši. Tomu nešlo jen o tělesné uzdravení člověka. On toužil, aby v něm lidé měli věčný život (viz J 10,10).
- 5) *Pomozme lidem přijít k Ježíši*. Tento krok vyžaduje víru od nás i od těch, kterým pomáháme.

Aplikace

Obecně nemůžeme dělat takové zázraky, jaké dělal Ježíš. Jak můžeme sloužit těm, kdo potřebují pomoc?

POMOC UPRCHLÍKŮM A PŘISTĚHOVALCŮM

Milujte tedy hosta, neboť jste byli hosty v egyptské zemi. (Dt 10,19)

Hospodin ochraňuje ty, kdo jsou bez domova, ujímá se sirotka i vdovy, svévolným však mate cestu. (Ž 146,9)

Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství. (Ř 12,13)

Až budete sklízet obilí ve své zemi, nepožneš své pole až do okraje ani nebudeš po žni paběrkovat; zanecháš paběrky pro zchudlého a pro hosta. Já jsem Hospodin, váš Bůh. (Lv 23,22)

Osobní studium

Téma imigrantů a uprchlíků je dnes velmi diskutované, protože se týká mnoha lidí. Někteří prchají před válkou nebo politickou nestabilitou, jiní před přírodními katastrofami (provázenými například hladomorem) a další v naději na lepší ekonomickou budoucnost svou a svých dětí. Miliony lidí na celém světě byly vykořeny ze svých domovů a zoufale potřebují pomoc.

Podle textu Mt 2,13,14 byl uprchlíkem také Ježíš se svými rodiči. Josef a Marie byli nuceni na poslední chvíli utéct z Betléma a hledat útočiště v Egyptě, aby unikli vražedné ruce Heroda. Bible neříká nic o jejich zkušenostech v Egyptě, ale není těžké si představit, že se to neobešlo bez problémů, z nichž některým čelí uprchlíci i dnes. Podobně jako Ježíšova rodina hledala azyl v cizí zemi, hledají i dnes mnozí muslimové, buddhisté, hinduisté, křesťané, ale i ateisté nové místo k životu.

Obecně je jednodušší navázat přátelství s jednotlivci z naší vlastní kultury a jazykové skupiny, protože máme mnoho společného. Náročnější je však najít společnou řeč s imigranty a uprchlíky, kteří vypadají jinak než my, mluví jiným jazykem, jinak se oblékají, mají jiné stravovací návyky a vyznávají odlišné náboženské hodnoty. Evangelium nás

vyzývá, abychom vyšli z naší etnické, národní nebo kulturní ulity a oslovili ty, kteří to potřebují – bez ohledu na to, jak moc se od nás liší.

Jaké společné téma mají následující verše? V čem spočívá důležitost tohoto tématu (viz úvodní verše)?

Dt 10,19

Ž 146,9

Ř 12,13

Lv 23,22

Jak můžeme sloužit migrantům a uprchlíkům? Může to být obtížné, protože v některých oblastech nemusí být „politicky korektní“ s nimi navazovat vztahy nebo jim pomáhat. Uzavřenost však není řešením. Jako křesťané musíme udělat, co je v našich silách, abychom sloužili lidem, kteří jistě prošli velmi těžkým obdobím a potřebují naši pomoc. Pomoci máme tolik, kolik můžeme.

Je dobré začít modlitbou a poté se pokusit najít informace o imigrantech a uprchlících. Na mnoha místech jsou organizace, které o ně aktivně pečují. Můžeme je podpořit finančně, zapojit se do jejich činnosti nebo hledat způsob, jak se může angažovat místní sbor.

Aplikace

I když problém uprchlíků nevyřešíme, můžeme přiložit ruku k dílu. Jak můžeš pomoci ty sám nebo vaše společenství?

POMOC ZRANĚNÝM

¹⁸Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, ¹⁹abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy. (L 4,18.19)

Osobní studium

Snad každý z nás má zkušenost s tím, jak moc „bolí“ náš svět. Není podstatné, zda žijeme v prostředí bohatství a nadbytku, nebo chudoby a nedostatku. Lidé trpí, prožívají bolest, potýkají se s obtížemi a zápasí. Stačí si přečíst o ohromujícím množství peněz, které jsou v západním světě vynakládány na antidepresiva. Na základě toho si můžeme snadno uvědomit, že samotný materiální dostatek ani zdaleka nezaručuje štěstí nebo klid.

Co nás text L 4,18 učí o Ježíšově poslání? Co můžeme ve svém okolí udělat pro ty, kdo jsou v nouzi?

Bůh nás povolal, abychom pomáhali všem bez rozdílu. A to i přesto, že nemůžeme vědět, jestli vůbec někdy přijmou Ježíše. Součástí našeho povolání je, abychom lidi vedli k Ježíši a dělali z nich jeho učedníky. Úplně stejně jsme však povoláni i k tomu, abychom pomáhali těm, kteří to potřebují. Už samotný fakt, že jsou v nouzi, nás má vést k pomoci. Pomáháme druhým, protože jsme přijali Ježíše jako svého Pána.

Způsob, jakým Ježíš pomáhal všem lidem, je biblickou zásadou, kterou se máme řídit. Nikde není psáno, že Ježíše přijal každý, komu udělal něco dobrého.

Abychom druhým skutečně pomohli, musíme poznat jejich potřeby. Každá kultura má svůj vlastní způsob, jak projevit pohostinnost a pomoc. V Indii je při pohoštění návštěvníků zvykem podávat jídlo nebo nápoj. Je jednodušší dát neznámému symbolickou finanční částku než utěšit přítele, který právě ztratil milovanou osobu. To, co náš přítel opravdu potřebuje, může být víc než jen peníze či fyzická pomoc. Často může být projevení soucitu, pochopení a podpora v době velké ztráty mnohem užitečnější než cokoli jiného. Samozřejmě není třeba přitom zapomínat ani na různé projevy praktické pomoci.

Chceme-li v Ježíšově jménu pomáhat, je třeba začít projevením nezištné lásky. Potom potřebujeme pochopit potřeby daného člověka a až následně se pokusit nabídnout pomoc. Poskytnutí potřebné pomoci nemá záviset na tom, zda je konkrétní člověk připraven následovat Ježíše.

Aplikace

Přečti si text Mt 25,34–40. Jaké důležité sdělení se zde nachází? Jak se jím řídíš ve svém životě?

VĚTŠÍ LÁSKA

¹²To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. ¹³Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. ¹⁴Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám prikazuji. (J 15,12–14)

Osobní studium

Jak všichni moc dobře víme, potřebných bude na světě vždy dost. Pokud jsme ochotni pomáhat druhým, budeme mít k tomu stále mnoho příležitostí. Ať už půjde o blízké přátele, nebo uprchlíky z dalekých zemí, neustále budou existovat lidé v nouzi a my bychom se jim měli snažit pomáhat ze všech sil. Během celé své pozemské služby Ježíš pomáhal těm, kteří si neuměli pomoci sami. V některých případech převzal iniciativu a šel za těmi, co to potřebovali. Jindy (jako v případě ochrnutého, jehož muži spustili ze střechy) převzali iniciativu jeho přátelé.

„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele“ (J 15,13). Jak se ti daří uplatňovat tuto zásadu ve službě druhým?

Jedna misionářská rodina sloužila šest let v Trinidadu a Tobagu. První tři roky žili v převážně hinduistické a muslimské komunitě. Mnozí hinduisté si stěžovali, že

odmítají jejich pozvání na každoroční bohoslužbu díkyvzdání. Jednoho dne se však tito křesťané zúčastnili slavnosti díkyvzdání na pozvání svého nového hinduistického přítele. Udělali to podle Ježíšova příkladu: i on navštívil své přátele, když ho pozvali na své oslavy. Hinduizmus učí, že návštěvníci nebo přátelé přinášejí do domu hostitele požehnání.

Zkus tento týden začít vytvářet nová přátelství tím, že budeš pro někoho požehnaním. Nejprve zjisti situaci ve vašem okolí. Víš o nějakém uprchlíku nebo imigrantovi, který žije nebo dokonce pracuje někde poblíž? A co lidé, kteří žijí ve vaší ulici? Znáš se se všemi? Nemusí být snadné seznámit se, nebo dokonce se spřátelit s cizincem. Modli se a pros Boha o pomoc. On zná každého člověka a ví i o každém cizinci, se kterým bys mohl navázat kontakt. Pamatuj, že cílem je pomoci a spřátelit se, abyste je později, bude-li vhodná příležitost, mohli přivést blíže k Bohu.

Aplikace

Poznej cizince nebo nekřesťany, kteří žijí ve vaší zemi. Základní přehled o různých skupinách lidí v jednotlivých zemích lze získat prostřednictvím stránky joshuaproject.net.

Výzva

Zaměř se na konkrétní lidi ve svém okolí (sousedé, zaměstnání, škola) Začni se pravidelně modlit za nějakého člověka. Dříve se pokus zodpovědět následující otázky:

- Je tato osoba mým přítelem – podle Ježíšova modelu přátelství?
- Znáš skutečné potřeby tohoto člověka?
- Jak ho mohu přivést k Ježíši, aby ho uzdravil?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Pisatelé evangelií zaznamenali příklady Ježíšovy praxe, jak se přiblížil k lidem z jiných kultur, aby je mohl zachránit (Mt 8,28–34; Mk 5,1–20). I my jsme povoláni, abychom se spřátelili a sloužili lidem z jiných kultur. Kristus se obětoval pro každého, bez ohledu na rasu, národnost, bohatství nebo původ. Na tuto skutečnost nesmíme nikdy zapomenout. „On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa“ (1J 2,2).

„Muži a ženy nenaplňují Boží plán, když svou náklonnost zaměřují jen na svou rodinu... a z okruhu lidí, které mají rádi, vylučují ty, které by mohli utěšit a přinést jim požehnání tím, že jim pomohou s jejich břemenem. [...] Když nás Pán vyzývá, abychom prokazovali dobro lidem, kteří nejsou součástí naší nejbližší rodiny, neznamená to, že budeme méně milovat své příbuzné nebo svou zemi. Bůh si totiž přeje, abychom široce projevíli svůj soucit. Ale svou náklonnost a sympatie nemáme omezovat čtyřmi stěnami. Nemáme ani zdržovat požehnání, které nám Bůh dal, aby z něho měli užitek i jiní.“ (RH, 15. října 1895)

Dostali jsme zodpovědnost být požehnáním i pro lidi, kteří se od nás odlišují svou kulturou, svým původem nebo svým sociálním statusem. Služba všem potřebným lidem je trvalým pověřením od samotného Ježíše Krista (Sk 1,8; Mk 11,17).

Otázky k rozhovoru

1. *Kde se cítíte bezpečně a pohodlně? Proč musíme být ochotni vyjít a pomáhat potřebným, ačkoli nás to vystavuje prostředí a vlivu, který nám nemusí být příjemný?*
2. *Jaké následky měla událost, během které o Ježíši řekli, že je „milovník hodů a pitek, přítel celníků a hříšníků!“ (Mt 11,19)? Čím si Ježíš vysloužil taková obvinění? Co se z toho můžeme naučit o práci pro druhé?*
3. *Do jaké míry by se měl křesťan zapojit do oslav nevěřících či jinak věřících? Jak to mohou křesťané udělat, aniž by dělali kompromisy se svými biblickými zásadami?*